

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715010494
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Sojka, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2016:7715010494.4

Rozhodnutie

Okresný súd Michalovce - samosudca JUDr. Stanislav SOJKA, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.10.2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm.b/ Tr.por. oslobodzuje obžalovaného

E. H., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom E., U. XXXX/X, bez pracovného pomeru,

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Michalovce, pre skutok kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Michalovce č.k. 15P/220/2014 zo dňa 18.9.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Košice č.k. 7CoP/305/2014 zo dňa 11.11.2014, bolo nariadené povinnému odovzdať maloleté deti P., nar. XX.X.XXXX a E., nar. X.XX.XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti matke A. Q. a to každý párny týždeň od piatku v čase od 14.00 h do nasledujúceho piatku nepárneho týždňa do 14.00 h, a bola mu doručená výzva na rešpektovanie rozhodnutia súdu a zároveň uložená pokuta, nerešpektujúc toto rozhodnutie súdu uložené v občianskom súdnom konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých si túto povinnosť neplní,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Michalovce podala Okresnému súdu Michalovce obžalobu na obvineného E. H. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr.zák. na tom skutkovom základe ako je to uvedené v obžalobe.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bol zistený nasledujúci skutkový stav.

Obžalovaný E. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný, pričom je pravdou, že matka maloletých detí bola na základe rozhodnutia OS Michalovce asi šesťkrát pre deti a on bol vždy ochotný jej tieto deti odovzdať, dokonca sa s deťmi aj rozprávala vonku pred domom, avšak deti s ňou odmietli odísť. Zároveň je pravdou, že niekedy boli s matkou aj policajti a aj oni sa rozprávali s deťmi ohľadne ich odchodu s matkou, avšak napriek tomu deti s matkou odísť odmietli. Obžalovaný k výpovedi matky, že mala byť pre deti asi 20 krát uviedol, že to nie je pravda, ale najviac bola pre deti možno tak ako uvádzal vo svojej výpovedi, to znamená len párkrát, je možné, že sedemkrát a nie je pravdou, aby sa s nimi nerozprávala, pričom navyše uviedol, že asi pred mesiacom bol so staršou dcérou P. na jarmoku v Bardejove, kde sa dcéra stretla s matkou na vzdialenosť asi 6 metrov, pričom dcéra nechcela ísť k matke bližšie napriek tomu, že ju táto k sebe volala a on do ich rozhovoru vôbec nezasahoval a dcéra povedala, že ku matke nejde.

Svedkyňa A. Q.- matka maloletých detí vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že uznesením OS Michalovce v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach bolo nariadené obžalovanému odovzdať maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti, avšak obžalovaný jej deti neodovzdal aj napriek tomu, že pre ne bola asi 20-krát a to niekedy aj za prítomnosti polície, z čoho jej asi 7-krát ani nikto neotvoril. Je pravdou, že raz bola staršia dcéra P. oblečená pred domom a aj svokra svedkyne maloletú dcéru ku nej posielala, aby dcéra ku nej išla lebo v opačnom prípade bude mať jej otec problémy, avšak dcéra P. napriek tomu ku matke neprišla.

Svedkyňa ďalej vo svojej výpovedi uviedla, že niekedy predtým chodila do školy za staršou dcérou P., avšak raz chcela dcéru zo školy zobrať, pričom dcéra ku nej nechcela ísť a preto jej riaditeľka už návštevy v škole nepovolila. Je pravdou, že sa stretla na jarmoku v Bardejove s dcérou P. asi pred mesiacom, pričom ju k sebe volala, avšak dcéra ku nej neprišla.

Z uznesenia Okresného súdu Michalovce sp.zn. 15P 220/2014 z 18.9.2014 vyplýva, že bolo nariadené otcovi- obžalovanému odovzdať maloleté deti H. do striedavej osobnej starostlivosti matky A. Q. každý páry týždeň do piatka do nasledujúceho týždňa nepárneho týždňa do právoplatného skončenia konania o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

Z uznesenia Krajského súdu Košice sp.zn. 7Cop 305/2014 z 11.11.2014 vyplýva, že bolo potvrdené uznesenie prvostupňového súdu.

Z uznesenia Okresného súdu Michalove sp.zn. 15 Em 9/2014 z 18.5.2015 vyplýva, že súd uložil obžalovanému E. H. pokutu vo výške 200 € za marenie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ktoré obžalovaný nerešpektuje.

Z rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 15P 220/2014 z 27.4.2016 vyplýva, že súd zveril maloleté deti H. - P. a E. do osobnej starostlivosti otca, pričom z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva, že obidve maloleté deti pri vypočutí súdom uviedli, že chcú byť zverené do osobnej starostlivosti otca a maloletá P. má obavy z toho, aby ju matka nevzala do Anglicka a maloletá E. sa nechce s matkou stretávať.

Zo správy riaditeľky Základnej školy T.J.Moussona Michalovce vyplýva, že žiačka P. H., nar. XX.X.XXXX osobne oznámila riaditeľke školy, že si neželá, aby ju jej matka A. Q. navštevovala v škole.

Z policajnej správy vyplýva, že Obvodné oddelenie PZ Michalovce nedisponuje evidenciou výjazdov policajných hliadok k jednotlivým prípadom.

Obžalovaný E. H. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, nikde nepracuje, doposiaľ nebol súdne trestaný.

Súd vyhodnotením dôkazov v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por., získaných zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne dospel po doplnení dokazovania k jednoznačnému záveru, že prokurátor v rámci kontradiktórneho konania na hlavnom pojednávaní nepreukázal vinu obžalovaného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr.zákona, nakoľko obžalovaným spáchaný skutok nie je trestným činom.

Súd môže uznať vinu obžalovaného na základe jednoznačných dôkazov spočívajúcich v reťazci priamych a nepriamych dôkazov, ktoré na seba nadväzujú, vzájomne sa dopĺňajú a vylučujú akýkoľvek iný záver okrem viny, pričom v uvedenom prípade súhrn vyššie uvedených dôkazov jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností nepreukazuje vinu obžalovaného zo spáchania žalovaného trestného činu a preto súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm.b/ Tr.por., pretože žalovaný skutok uvedený v obžalobe prokurátora nie je trestným činom.

Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr.zák. je nevyhnutné, aby obžalovaný po tom, čo proti nemu boli bezvýsledne použité opatrenia v občianskom súdnom konaní smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu o výchove maloletých detí, maril výkon predbežného opatrenia uloženého v občianskom súdnom konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých.

Súd môže uznať vinu zo spáchania tohto trestného činu ak obžalovaný naplnil vyššie uvedené znaky skutkovej podstaty trestného činu tak po stránke objektívnej ako aj po stránke subjektívnej, pričom po stránke subjektívnej sa vyžaduje úmyselné konanie zo strany obžalovaného v zmysle § 15 Tr.zákona.

Na základe vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že v uvedenom prípade nedochádzalo zo strany obžalovaného - otca maloletých detí E. H. k odovzdávaniu maloletých detí H. ich matke na základe nariadeného predbežného opatrenia Okresného súdu Michalovce v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, avšak zároveň z výpovede obžalovaného vyplýva, že obžalovaný mal záujem v stanovenom čase odovzdať maloleté deti matke, pričom tieto k matke odmietali ísť, čo bolo čiastočne potvrdené aj samotnou výpoveďou matky, že v niektorých prípadoch staršia dcéra ku nej odmietala ísť, či už pri návšteve maloletej dcéry u obžalovaného alebo pri návšteve dcéry v škole, alebo pri stretnutí s dcérou na jarmoku v Bardejove a táto skutočnosť o odmietaní maloletej dcéry P. stretávať sa vôbec s matkou vyplýva aj z písomnej správy riaditeľky školy, ktorú navštevuje maloletá v ktorej uviedla, že samotná maloletá žiačka ju požiadala o to, aby ju jej matka v škole nenavštevovala, čím bolo vyvrátené tvrdenie matky, že túto skutočnosť mal povedať riaditeľke školy otec a taktiež skutočnosť, že maloleté deti sa nechcú stretávať s matkou vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 15P 220/2014 o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti otca, pričom pri samotnom vypočutí maloletých detí súdom tieto deti uviedli, že chcú byť zverené do osobnej starostlivosti otca a maloletá E. sa nechce stretávať s matkou, pričom maloletá P. sa bojí matky, že by ju zobrala do Anglicka a tieto skutočnosti nielenže nevyvracajú obranu obžalovaného spočívajúcu v tom, že z jeho strany v podstate nie sú kladené prekážky pre stretávanie sa detí s matkou, že tieto deti sú z jeho strany pripravené na stretnutie, ale samotné deti nechcú ísť k matke, nechcú sa s ňou stretávať, ale túto obranu obžalovaného vlastne potvrdzujú a na základe týchto vykonaných dôkazov je zrejmé, že nie je naplnená subjektívna stránka žalovaného trestného činu zo strany obžalovaného to znamená, že nebol preukázaný úmysel obžalovaného nerešpektovať predbežné rozhodnutie súdu, ale že toto predbežné opatrenie v žalovanom období nebolo možné realizovať na základe neochoty maloletých detí stretnúť sa v stanovenom čase s ich matkou.

Súd záverom poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6To 17/2016 z 30.3.2016, ktorým zrušil pôvodný prvostupňový rozsudok Okresného súdu Michalovce a v ktorom poukázal na tú skutočnosť, že pre naplnenie žalovaného trestného činu najprv musia byť bezvýsledne použité mimotrestné opatrenia občianskoprávneho charakteru smerujúce k výkonu predbežného opatrenia súdu a až následne úmyselné konanie smerujúce k zmareniu výkonu takéhoto predbežného opatrenia.

Aj v nadväznosti na toto odôvodnenie rozhodnutia druhostupňového súdu súd poukazuje, že v uvedenom prípade nebolo preukázané úmyselné konanie obžalovaného smerujúce k zmareniu takéhoto predbežného opatrenia.

S poukázaním na vyššie uvedené, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.